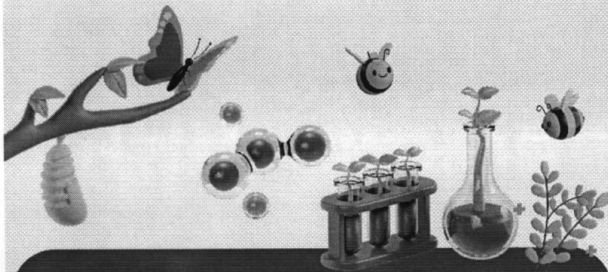

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 20

The 20th KU KPS National Conference

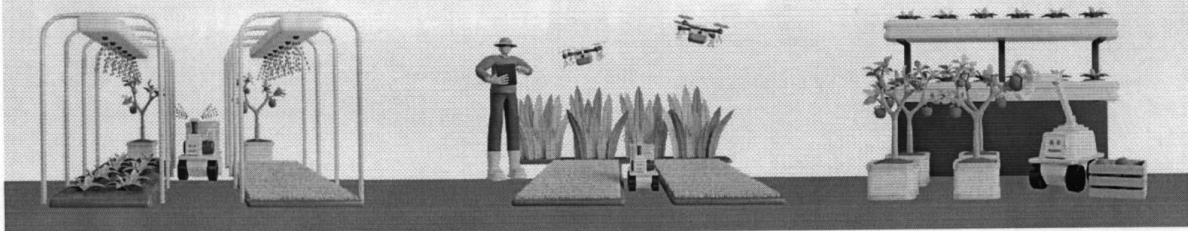
วันที่ 7-8 ธันวาคม 2566 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

PROCEEDINGS

ผลงานทางวิชาการ 9 สาขา

1. สาขาพืชและเทคโนโลยีชีวภาพ
2. สาขาสัตว์และสัตวแพทย์
3. สาขาวิศวกรรมศาสตร์
4. สาขาศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์
5. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
6. สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการกีฬา
7. สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ
8. สาขาส่งเสริมการเกษตรและธุรกิจเกษตร
9. สาขาการท่องเที่ยว นวัตกรรมบริการ และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ดีไอโอรจีนชั้นของเอทานอลไปเป็นอะซีทัลดีไฮด์บนตัวเร่งปฏิกิริยาคอปเปอร์

และชิงค์บนตัวรองรับซิลิกาและอะลูมินา.....	2277
ผลของการเชื่อมข้อต่อความแข็งแรงและโครงสร้างจุลภาคของรอยเชื่อมท่อเหล็กกล้าคาร์บอน.....	2287
สมบัติการกำบังรังสีแกมมาของระบบแก้วไนโอเบียมบอโรต.....	2294
การปรับปรุงซีโอไลต์ที่ได้จากถ่านล่อยเพื่อใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับเอสเทอร์ฟิเคชันของเอทานอลและกรดแลคติกไปเป็นเอทิลแลคเตท.....	2303
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการวัดอุณหภูมิร่างกายโดยเครื่องวัดอุณหภูมิแบบไม่สัมผัสที่ไ้ที่จุดคัดกรอง...2312	
การพัฒนากระบวนการบริหารลานจอดรถและชำระเงินด้วยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง.....	2333
ระบบโครงข่ายบริหารจัดการห้องแยกโรคแพร่กระจายเชื้อทางอากาศ วิธีใหม่.....	2343

สาขาศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

ผลการศึกษารูปแบบการฝึกทักษะงานเชื่อมตามแนวคิดทฤษฎี 21 วัน เปลี่ยนนิสัยของ แมกซ์เวล มอลท์ ในรายวิชางานประกอบโครงสร้างในงานเมคคาทรอนิกส์ รหัสวิชา 30127-0002.....	2350
--	------

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนของ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2361
ความพึงพอใจในการให้บริการรถไฟฟ้ารับ-ส่งนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2376
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2388
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการเลือกตั้งท้องถิ่นของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2398
พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2409
การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งท้องถิ่นของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2419
พฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2428
พฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.....	2436
การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลวังโป่ง กรณีศึกษาการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลวังโป่ง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์.....	2444

พฤติกรรม การปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Social Adjustment Behavior in the post-COVID Era of Students of
Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

ธีรภัทร กิจจารักษ์¹, สุภชัย ตริตศ¹, กฤษฎากรณ์ ยุงทอง¹, สมพิศ สายบุญชื่น¹,

จิรโรจน์ บุญราช¹, อรุณ สอนใจ¹ และ สุวนิตย์ เทศนวน²

Teeraphat Kitjarak¹, Supachai Tritose¹, Kritsadakon Yoongtong¹, Sompit Saibunchun¹

Chirarot Boonrat¹, Arun Sonchai¹ and Suwanit tednuan²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จากประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจำนวน 929 คน โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 414 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดด้วยวิธีสรุปและพรรณนาโวหาร

ผลการศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปรับตัวในสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.88) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องถึงแนวทางและวิธีการในการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีระดับการปรับตัวน้อย เพื่อเป็นประโยชน์ในการช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข และควรมีการศึกษาต่อเนื่องถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบของการปรับตัวของนักศึกษา เพื่อนำไปใช้และเป็นประโยชน์ในงานพัฒนานักศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: นักศึกษา, พฤติกรรม, การปรับตัว, ยุคหลังโควิด

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Lecturer, Department of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

² อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Lecturer, Department of Law, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University

Abstract

The purpose of this research is to study the social adjustment behavior of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Phetchabun Rajabhat University in the post-COVID era. Data were collected from a sample group of 414 students selected from a population of 929 within the Faculty of Humanities and Social Sciences. The instrument used for data collection was a questionnaire. Statistics used for data analysis included frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. Data from open-ended questions were analyzed using summary and descriptive methods.

The results of the study of the social adjustment behavior of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Phetchabun Rajabhat University in the post-COVID era revealed that most students had a high level of social adjustment ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.88). When considering each issue, it was found that each aspect exhibited a high level of adjustment in every issue. The findings suggest the importance of ongoing research to explore approaches and methods for assisting students with lower levels of adjustment. This helps enable students to study satisfactorily there. Additionally, further studies should analyze the components of student adjustment, providing valuable insights for future student development initiatives.

Keywords: Students, behavior, adjustment, post-COVID era

E-mail address: Teeraphat.kit@pcru.ac.th

บทนำ

ปลายปี พ.ศ. 2562 ทั่วโลกและประเทศไทยประสบกับวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งเป็นโรคอุบัติใหม่ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วและเริ่มระบาดไปทั่วโลก โดยได้รับรายงานครั้งแรกจากนครอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้ป่วยจำนวนมากมีอาการไข้สูง ไอแห้ง อ่อนเพลีย และมีอาการปอดอักเสบโดยไม่ทราบสาเหตุ อาการดังกล่าวเกิดจากโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ที่องค์การอนามัยโลก ได้ประกาศชื่อโรคนี้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ว่า "Corona-virus Disease 2019" ต่อมาพบการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างมากกว่า 100 ประเทศทั่วโลกในระยะเวลาอันรวดเร็ว สำหรับประเทศไทย ได้มีการประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ที่ต้องมีการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอย่างเข้มงวด (กรรณิการ์ แสนสุภา และคณะ, 2563) โดยรัฐบาลไทยได้กำหนดแนวทางการป้องกันโรคด้วยการงดการเดินทางไปในที่ชุมชน มีการกำหนดมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) การใส่หน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า หมั่นล้างมือหรือฆ่าเชื้อ ด้วยแอลกอฮอล์ รวมทั้งการสังเกตและกักตนเองเมื่อมีอาการต้องสงสัย ทั้งนี้ สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อ การดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมหลายด้าน เช่น ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการศึกษาที่มีสถานศึกษา หรือโรงเรียนเป็น

สถานที่จัดการเรียนการสอนซึ่งมีการรวมกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาจำนวนมาก (อวาทิพย์ แว, 2563)

ในด้านมาตรการการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระลอกใหม่ สำหรับนักเรียนนักศึกษาในสองรูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนทางไกล ใช้การสื่อสารแบบทางไกลหรือด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ เช่น Google Meet, MS Team, ZOOM, Webex หรือ เครื่องมืออื่น ๆ ผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ต (online) ทั้งนี้ หน่วยงานสามารถออกแบบ การจัดการเรียนการสอนได้ตามความเหมาะสม และรูปแบบที่ 2 ช่องทางการเรียนที่บ้าน (Learn from Home) ซึ่งสามารถเลือกเรียนได้หลายช่องทาง เช่น Interactive Education Platform, YouTube, ระบบบริหาร จัดการเรียนการสอนของโรงเรียน (LMS) หรือระบบต่าง ๆ ที่สำนักงานเขตพื้นที่หรือหน่วยงานอื่น ๆ สร้างขึ้นต่อเนื่องกับการจัดการเรียนการสอนในช่วงต้นของการแพร่ระบาดที่มีการใช้การจัดการเรียนการสอนทางไกลด้วยระบบออนไลน์บนฐานคิดของการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

การจัดการเรียนการสอนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติจากกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยจัดการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ต เช่น Google Meet, MS Team, ZOOM เป็นต้น เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถมาเรียนที่มหาวิทยาลัยได้ตามปกติ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการปรับตัวด้านสังคม จึงได้ทำวิจัยชิ้นนี้ขึ้นมาเพื่อศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรม การปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำเสนอแนวทางการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

การปรับตัว (adaptation or adjustment) หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมไปตามสภาพแวดล้อม สังคม และสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เข้ากับตนเองและโลกภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีความสามารถที่จะเผชิญและยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นในชีวิต (นันทิชา บุญละเอียด, 2554) ตามทฤษฎีการปรับตัวของ Rogers (1967) อธิบายว่า บุคคลที่ปรับตัว ได้จะเป็นตัวของตัวเอง เข้าใจยอมรับตนเองและผู้อื่น รวมทั้งสามารถรับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง และสามารถนำประสบการณ์นั้นมาปรับให้เข้ากับโครงสร้างหรือบุคลิกลักษณะของตนเองอย่างไม่ขัดแย้งหรือ บิดเบือน พร้อมทั้งรับรู้ความคิด

เกี่ยวกับตนเองในเชิงบวก แต่บุคคลที่ไม่สามารถปรับตัวได้จะมีความขัดแย้ง ระหว่างความคิดเกี่ยวกับตนเองกับ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ทำให้เกิดความตึงเครียด วิตกกังวล สับสน ขาดความแน่ใจ สูญเสียความเป็นตัวของ ตัวเอง และมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในเชิงลบ Rogers (1967) ซึ่งบุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะต้องมีลักษณะ คือ ปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม มีทักษะทางสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากแนวโน้มทางสังคม และ ความสัมพันธ์ (พิชญาวดี กงบูรณ, 2551)

วิธีการวิจัย

การวิจัยพฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิด เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ภาคปกติ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 929 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของยามานะ จำนวน 279 คน และดำเนินการเก็บข้อมูลจริง จริงจำนวน 414 คน

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะการตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) ชั้นปี 3) สาขาที่เรียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีจำนวน 6 ประเด็น คือ 1) เทคโนโลยีเป็น เครื่องมือสำคัญในการเชื่อมต่อและสื่อสารกับผู้คนในยุคหลังโควิด การใช้งานแอปพลิเคชันเพื่อการทำงานร่วมกัน รวมถึงการสนทนาออนไลน์ 2) การเตรียมตัวด้วยการใช้เทคนิคการจัดการเวลาร่วมกันกับคนอื่น เพื่อช่วยให้ ปรับตัวร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ในยุคหลังโควิดมีเชื่อมั่นในทักษะของตนเองที่จะกลั ลองกับความท้าทายใหม่ ๆ รวมถึงเชื่อมั่นว่าท่านสามารถในการรับมือกับสิ่งใหม่ได้ดี 4) ในยุคที่มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สามารถสนับสนุนและช่วยเหลือผู้อื่นในการแก้ไขปัญหา และรับคำปรึกษาเมื่อจำเป็น 5) สามารถเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนร่วมเรียน ร่วมกับอาจารย์ หรือร่วมกับชุมชนในการเรียนรู้ออนไลน์ 6) ในยุคหลังโควิด มีการเพิ่มทักษะและความรู้ที่แตกต่างจากเดิม เช่น ทักษะด้านดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา เตรียม

ตัวให้พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต เป็นการเลือกตอบ 5 ระดับ ของ Likert Scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ได้นำแบบสอบถามตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และหาค่าความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยขอความร่วมมือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 – 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยได้เก็บข้อมูลจริง จำนวนทั้งสิ้น 414 คน ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2566 ถึง 7 กันยายน 2566

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ด้วยวิธีการสรุปและพรรณนาโวหาร

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 และส่วนใหญ่อำเภอกำแพงแสนอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 38.16 และส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชารัฐศาสตร์ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 29.46 รองลงมา คือ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.86
2. ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำแนกเป็นรายประเด็น

ประเด็น	การปรับตัวของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมต่อและสื่อสารกับผู้คนในยุคหลังโควิด การใช้งานแอปพลิเคชันเพื่อการทำงานร่วมกันรวมถึงการสนทนาออนไลน์	4.06	0.89	มาก
2	การเตรียมตัวด้วยการใช้เทคนิคการจัดการเวลาร่วมกันกับคนอื่น เพื่อช่วยให้ปรับตัวร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.80	0.88	มาก
3	ในยุคหลังโควิด มีความเชื่อมั่นในทักษะของตนเองที่จะกล้าลองกับความท้าทายใหม่ ๆ รวมถึงเชื่อมั่นว่าสามารถในการรับมือกับสิ่งใหม่ได้ดี	3.69	0.87	มาก
4	ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสามารถสนับสนุนและช่วยเหลือผู้อื่นในการแก้ไขปัญหา และรับคำปรึกษาเมื่อจำเป็น	3.74	0.85	มาก
5	สามารถเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ร่วมกับอาจารย์ หรือร่วมกับชุมชนในการเรียนรู้ออนไลน์	3.85	0.89	มาก
6	ในยุคหลังโควิด มีการเพิ่มทักษะและความรู้ที่แตกต่างจากเดิม เช่น ทักษะด้านดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา เตรียมตัวให้พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต	3.76	0.86	มาก
	ภาพรวม	3.82	0.88	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.86) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าอยู่ในระดับมากทุกประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย คือ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมต่อและสื่อสารกับผู้คนในยุคหลังโควิด การใช้งานแอปพลิเคชันเพื่อการทำงานร่วมกันรวมถึงการสนทนาออนไลน์ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.86) สามารถเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ร่วมกับอาจารย์ หรือร่วมกับชุมชนในการเรียนรู้ออนไลน์ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.89) การเตรียมตัวด้วยการใช้เทคนิคการจัดการเวลาร่วมกันกับคนอื่น เพื่อช่วยให้ปรับตัวร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.88) ในยุคหลังโควิดมีการเพิ่มทักษะและความรู้ที่แตกต่างจากเดิม เช่น ทักษะด้านดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา เตรียมตัวให้พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.86) ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สามารถสนับสนุนและช่วยเหลือผู้อื่นในการแก้ไขปัญหา และรับคำปรึกษาเมื่อจำเป็น

($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.85) ในยุคหลังโควิดมีความเชื่อมั่นในทักษะของตนเองที่จะกล้าลองกับความท้าทายใหม่ ๆ รวมถึงเชื่อมั่นว่าสามารถในการรับมือกับสิ่งใหม่ได้ดี ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.87)

อภิปรายผลการวิจัย

พฤติกรรมการปรับตัวด้านสังคมยุคหลังโควิดของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก นักศึกษาตระหนักและเชื่อว่าเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมต่อและสื่อสารกับผู้คนในยุคหลังโควิด รู้จักการใช้งานแอปพลิเคชันเพื่อการทำงานร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของพิชญาวดี กงบูรณ (2551) ที่อธิบายว่าบุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะต้องมีลักษณะ คือ ปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานทางสังคม มีทักษะทางสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากแนวโน้มทางสังคม และความสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับนันทิชา บุญละเอียด (2554) กล่าวว่า การปรับตัวที่ดี คือ การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่สามารถปรับตามสภาพแวดล้อม สังคม และสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เข้ากับตนเองและโลกภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีความสามารถที่จะเผชิญและยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีการเตรียมตัวด้วยการใช้เทคนิคการจัดการเวลาของตนเองร่วมกันกับคนอื่น สอดคล้องกับ นิรมล สุวรรณโคตร (2553) ที่กล่าวว่านักศึกษาที่เข้ามาศึกษาและอยู่ร่วมกัน นักศึกษาจะต้องพยายามเข้ากับคนในกลุ่มให้ได้ ต้องเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกัน ต้องฟังพาคำคุยเพื่อน และเพื่อนยังช่วยให้นักศึกษาปรับตัวในมหาวิทยาลัยได้

ส่วนความท้าทายยุคหลังโควิด นักศึกษาต้องมีการเพิ่มทักษะและความรู้ที่แตกต่างจากเดิม เช่น ทักษะด้านดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา การรับคำปรึกษาเมื่อจำเป็น เตรียมตัวให้พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ร่วมกันที่จะสนับสนุนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา สอดคล้องกับ วรินทร์ พูลผล และธัญพัทธ์ ไกรวานิช (2564) การปรับตัวทางเทคโนโลยีภายหลังจากโควิด 19 กรณีศึกษา นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษาควรให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและพัฒนาให้แก่ นิสิตนักศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีให้มีการปรับตัวที่ง่ายขึ้น อาทิ วัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนในทุกมิติให้แก่ สนับสนุนทักษะในการใช้เทคโนโลยีให้แก่ นิสิตนักศึกษา รวมถึงสนับสนุนทักษะในการใช้เทคโนโลยีให้แก่บุคลากรของสถาบันการศึกษาด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการนำไปปฏิบัติ

คณะ/มหาวิทยาลัยควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาแนวทางการปรับตัวให้เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้อีกเตรียมตัวให้พร้อมกับความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในอนาคต เพื่อเป็นประโยชน์ในการช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีวิจัยเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการในการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีระดับการปรับตัวน้อย เช่น ทักษะของตนเองที่จะกล้านลองกับความท้าทายใหม่ ๆ ทักษะด้านดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
2. ควรมีการศึกษาต่อเนื่องถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบของการปรับตัวของนักศึกษา เพื่อนำไปใช้และเป็นประโยชน์ในงานพัฒนานักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ แสนสุภา, เชื้อทิพย์ คงกระพันธ์, อูมาภรณ์ สุขารมณ และณภาพรรณ นันทะเสน. (2563). การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 6(2): 79-92.
- นันทิชา บุญละเอียด. (2554). การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : สุวีริยะสาส์น.
- พิชญาวดี กงบุราณ. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของพลทหารใหม่กองประจำการ สังกัดกองพันทหารราบที่ 3 กรมทหารราบที่ 1 มหาดเล็กรักษาพระองค์. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรินทร์ พูลผล และธัญย์พัทธ์ ไคร์วานิช. (2564). การปรับตัวทางเทคโนโลยีภายหลังโควิด 19 กรณีศึกษา นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 16 ปี การศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยรังสิต. วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2564. หน้า 2,030 – 2,042.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). แนวทางการจัดการเรียนการสอนทางไกลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อวาทิพย์ แว. (2563). COVID-19 กับการเรียนรู้สู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพในวันนี้. วารสารสมาคมวิชาชีพสุขภาพ, 35(1), 24-29.
- Rogers, C. R. (1967). Client-centered therapy. Boston Houghton Mifflin.